

31989L0682

30.12.1989

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 398/29

SMĚRNICE RADY

ze dne 21. prosince 1989,

kterou se mění směrnice 86/298/EHS o zadních ochranných konstrukcích chránících při převrácení úzkorozchodných kolových zemědělských a lesnických traktorů

(89/682/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,ve spolupráci s Evropským parlamentem ⁽²⁾,s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že je třeba přijmout opatření, jejichž cílem je postupné vytvoření vnitřního trhu do 31. prosince 1992; že vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu;

vzhledem k tomu, že článek 13 směrnice 86/298/EHS ⁽⁴⁾ stanoví, že uvedená směrnice bude doplněna o ustanovení, jimiž budou v rámci postupu dynamických zkoušek zavedeny přídatné zkoušky rázem;

vzhledem k tomu, že v rámci postupu statických zkoušek se již s přídatnou zkouškou počítá, proto je nutné předepsat přídatnou zkoušku, která věrněji odráží podmínky při převrácení traktoru, také pro postup dynamických zkoušek, aby oba tyto zkušební postupy byly rovnocenné a odstranila se dosavadní nerovnováha mezi nimi;

vzhledem k tomu, že čistě teoretické parametry a výpočty, na nichž byla přídatná dynamická zkouška zpočátku založena, byly ověřovány praktickými experimenty, které potvrdily jejich spolehlivost;

vzhledem k tomu, že je rovněž nezbytné změnit oblast působnosti směrnice 86/298/EHS tak, aby se upřesnilo znění čl. 1 druhé odrážky týkající se pneumatik, kterými jsou opatřeny přední a zadní nápravy, a tím odstranila možnost případného rozdílného výkladu,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 86/298/EHS se mění takto:

1. V článku 1 se druhá odrážka nahrazuje tímto:

„– pevný nebo nejmenší nastavitelný rozchod kol u náprav s nejširšími pneumatikami menší než 1 150 mm; za předpokladu, že náprava s nejširšími pneumatikami je nastavena na rozchod kol nejvýše 1 150 mm, musí být možné nastavit rozchod kol u druhé nápravy tak, aby vnější okraje nejužších pneumatik nepřechýlily za vnější okraj pneumatik nápravy s nejširšími pneumatikami. Mají-li obě nápravy ráfky a pneumatiky stejných rozměrů, musí být pevný nebo nastavitelný rozchod kol u obou náprav menší než 1 150 mm;“

2. V příloze II se bod 3.1.1 nahrazuje tímto:

„3.1.1 Po kterékoli dílčí zkoušce v rámci dynamických zkoušek nevykazuje ochranná konstrukce lomy nebo praskliny podle bodu 3.1 oddílu a přílohy III.

Jestliže během dynamické zkoušky vzniknou nepřipustné lomy nebo praskliny, musí se ihned po zkoušce, která vznik lomů nebo prasklin způsobila, provést přídatná zkouška rázem nebo tlakem podle bodu 1.6 oddílu a přílohy III.“

3. V příloze III části A se bod 1.6 nahrazuje tímto:

„1.6 Přídatné zkoušky

1.6.1 Jestliže se během zkoušky rázem objeví lomy nebo praskliny, které nelze pokládat za zanedbatelné, provede se ihned po zkoušce rázem, při níž se tyto lomy nebo praskliny objevily, druhá podobná zkouška rázem, avšak s použitím výšky pádu rovné:

$$H' = \frac{H}{10} \times \frac{12 + 4a}{1 + 2a},$$

kde 'a' je poměr trvalé deformace k pružné deformaci měřené v okamžiku úderu ($a = D_p/D_e$).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 6.12.1988, s. 9.⁽²⁾ Úř. věst. C 120, 16.5.1989, s. 70 a

Úř. věst. C 256, 9.10.1989, s. 77.

⁽³⁾ Úř. věst. C 102, 24.4.1989, s. 5.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 186, 8.7.1986, s. 26.

Přídavná trvalá deformace způsobená druhým rázem nesmí překročit 30 % trvalé deformace způsobené prvním rázem.

Aby bylo možné přídavnou zkoušku provést, je nutno při všech zkouškách rázem měřit pružnou deformaci.

1.6.2 Jestliže se během zkoušky tlakem objeví lomy nebo praskliny, které nelze pokládat za zanedbatelné, provede se ihned po zkoušce tlakem, při níž se tyto lomy nebo praskliny objevily, druhá podobná zkouška tlakem, avšak s použitím síly rovné $1,2 F_v$."

4. V příloze VI se vkládá nový bod, který zní:

„7.3 Údaje a výsledky případné přídavné dynamické zkoušky“.

Článek 2

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 12 měsíců od 3. ledna 1990. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Článek 3

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 21 prosince 1989.

Za Radu
předsedkyně
E. CRESSON